

vor Tilslutning. Derimod maa jeg beklage, at hver Gang vi komme med et Forslag, saa siger, som allerede det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) har paapeget, snart et Partis snart et andet Partis Ordfører: Nej, vi maa en anden Vej. Aaret efter sige vi: Ja, lad os saa gaa den Vej. Men saa siger en af Ordførerne, at vi maa gaa en tredie Vej. Gaa vi saa den Vej, fordi vi ere saa overordentlig forhandlingsvillige, saa bliver der anvist os en fjerde Vej. Det ærede Medlem fra Holbæk mindede dette om et bekendt Spil; mig har denne Sag mindet om den Maade, hvorpaa man i Handelshuse søger at afvise paatrængende handelsrejsende. Det er ikke altid behageligt at blive løbet paa Dørene af handelsrejsende, og derfor er der noget, der hedder Vejviser for handelsrejsende. Der staaar paa Trappegangen: „Vej for handelsrejsende“. Den handelsrejsende gaar op, og han gaar ned, han gaar frem, og han gaar tilbage, alt imedens han følger denne Vejviser, og til sidst staaar han paa Gaden, hvor han gik ind. Det er en Vejviser, der har til Formaal at føre den handelsrejsende tilbage til hans Udgangspunkt. Det passer paa denne Sags Behandling. Da den begyndte for nogle Aar siden skrev det ærede Medlem fra Ringkøbing paa en Vejviser: Grundlovforandring. Vi sagde: Vel, vi følge Grundlovforandringens Vej, og vi gik den loyalt i Tillid til det ærede Medlems Evner som god politisk Vejviser. Vi gik Trappe op og Trappe ned flere Samlinger igennem ad Grundlovændringens Vej. Saa kom vi til et Hjørne, hvor der var en ny Indskrift; der stod: Grundlovopfyldelsens Vej. Saa sagde vi: Ja, vi havde troet, at det ærede Medlem fra Ringkøbing førte os den rigtige Vej, men denne ender blindt, og vi maa altsaa gaa den nye Vej, Grundlovopfyldelsens Vej. Vi gik saa igen Trappe op og Trappe ned, og der stod stadig: Grundlovopfyldelsens Vej. Men saa blev der sat en tredie Plakat op, og nu hed det: Midlertidig Omordning. Det var den højtærede nuværende Konseilspræsident, der sagde: Nu skulle vi den Vej. Det ærede Medlem fra Ringkøbing gik med, og vi gik med, forhandlingsvillige som vi altid ere, blot sindede den ene Ting at naa et positivt

Resultat. Vi gik med, vi gik den Vej sidste Vinter, og da vi havde gaaet den, naaede vi hen til et nyt Hjørne, hvor der blev slaaet en fjerde Plakat op. Nu stod der igen: Grundlovændringen. Det var, hvor vi begyndte for 5 Aar siden. Men jeg skal sige de Herrer — ogsaa den højtærede Indenrigsminister, som igen i Gaar slog paa Grundlovændringen, efter at hans Regering i Fjor havde erkendt, at den Vej var ufarbar —, at den danske Vælgerbefolkning lader sig ikke i Længden behandle som en paatrængende Probenreuter, som man fører omkring ved Næsen, saaledes at man først leder den ad en Vej, som man erklærer for den eneste farbare, og naar den saa gaar den Vej, bliver der slaaet en Plakat op, at nu maa den gaa en anden Vej, og saaledes bliver der slaaet en tredie og en fjerde Plakat op, saa vi til sidst staa, hvor vi stod for en Del Aar siden. De Partier, der blive ved paa denne Maade, ville give den danske Vælgerbefolkning en levende Følelse af, at det gaar ikke an. Den danske Vælgerbefolkning vil efter de mange Aars Forhandlinger forstaa, hvilket Parti eller hvilke Partier det er, der for Alvor ville en Løsning, og hvilke det er, der kun tænke paa eet, nemlig at spænde Ben for Sagen, fordi de, trods alle deres Talemaader, ere interesserede i den nuværende uretfærdige Valgkredsordning.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) sagde, at jeg havde talt i Moll i Gaar. Ja, vi Socialdemokrater ere altid forhandlingsvenlige — altid og alle sammen —, og vi have ingen Grund til paa Forhaand at vise Kløerne; men vor Tone kan hurtig slaa om fra Moll til Dur, og det bør den ogsaa kunne. Det ærede Medlems Tone forekom mig hverken at være i Moll eller i Dur. Begge Dele kunne være gode efter Omstændighederne, som Sangen og Emnet er. Men der er noget, man ikke maa i Sang. Jeg læser i Anmeldelser fra Operaer, at det værste, en Sanger eller Sangerinde kan gøre sig skyldig i, er at vibrere. Vibration er det værste. (Rode: Næst efter falsk Intonation.) Ja, falsk Intonation, det er ogsaa en slem Ting, og det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Frederiksberg gjorde sig skyldig i begge Dele. Det ærede Med-